

и пилъ заедно съ всичкитѣ други работници; тамъ той ималъ знакомство съ най-искуснитѣ майстори на разни занаята, питалъ всѣкого, училъ са отъ всѣкого и гледалъ да спечели сношение въ най-главнитѣ мореплаватели и купци и чрезъ туй да може да събере разни полезни свѣдѣния. Не слѣдъ много време царъ Петъръ купилъ малкъ единъ корабъ, пхтувалъ и обучавалъ са на него и най-послѣ измислилъ, изобретилъ и мачта, която до тогава не била позната на кораблестроителитѣ; тѣзъ новоизобретена мачта са посрѣщнала съ такъва почетъ отъ другитѣ майстори, щото позволили на изобретателя да прави часть отъ обществото на кораблестроителитѣ, въ архивитѣ на което (общество) го и записали подъ име Петъръ Михайловъ. На монарха било много драго като слушалъ да го назоваватъ майсторъ Петъръ. Той самъ са впускалъ въ дълги морски пхтувания, и много често съпхтницитѣ му обземало страхъ да не пострада нѣщо, но небоязливия и дързкия господаръ и въ най-голѣмитѣ опасности хладнокървно странствовалъ. Между другитѣ той хваналъ тѣсно сношение съ бургомистра Витсенъ и мореплавателя Муса.

Колко и да са крилъ господаря въ Сардамъ, пакъ обаче са открила тайната чрезъ одного холландеца който ималъ разни кореспонденции съ Руссия. Монарха скоро забѣлѣжилъ туй, по причина че другаритѣ му започенали да са стѣсняватъ предъ него и да му отдаватъ честь, която му неотдавали понапрѣдъ; той по языка имъ говорилъ да не гледатъ на царското му достоинство, а да са отнасятъ както съ единъ простъ чловѣкъ; той имъ казвалъ: „Ако искате да сте мой другари, обхождайте са съ мене не като съ царъ, а като съ свой другаръ, въ противенъ случай ще ма лишите отъ удовольствието да